

Sygn. akt I C 1818/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Protokolant: st. sekretarz sądowy Anna Zaporowska

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko I. B.

o zapłatę

I oddala powództwo;

II zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście) tytułem zwrotu kosztów procesu – kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Sygn. akt I C 1818/16

UZASADNIENIE

Powód J. B. wniósł o zasądzenie od I. B. kwoty 50.416,47 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia następnego po doręczeniu pozwanej odpisu pozwu do dnia zapłaty, a nadto kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że strony ustanowiły rozdzielność majątkową od początku trwania małżeństwa. Następnie Sąd Okręgowy w Olsztynie rozwiązał małżeństwo stron przez rozwód. W okresie od 30 października 2008 r. do lutego 2014 r. powód dokonywał opłat z rachunku bankowego należącego do pozwanej prowadzonego przez mBank. Na rachunek ten wpływało wyłącznie wynagrodzenie powoda oraz inne środki finansowe uzyskane przez niego. Powód podał, że od marca 2000 r. zatrudniony był w firmie (...) Sp. z o.o. w W., zaś w okresie od października 2002 r. do grudnia 2011 r. pełnił funkcję prokurenta we wskazanej spółce. Co miesiąc otrzymywał wynagrodzenie wysokości 5600 zł. W okresie od 12 listopada 2008 r. do 27 grudnia 2011 r. otrzymał na rachunek pozwanej wynagrodzenie w łącznej kwocie 161.586,61 zł. Następnie w grudniu 2011 r. wyjechał za granicę w celach zarobkowych, gdzie przebywał półtora roku. Z tytułu zarobków powód otrzymywał miesięcznie dochód w kwocie 1000 Euro (około 4000 zł), które również wpływało na rachunek pozwanej. Następnie powód pracował w firmie (...) S.A. i otrzymywał miesięcznie wynagrodzenie za pracę początkowo w wysokości 4.643 zł, a od grudnia 2013 r. w wysokości 5.340 zł. Powód wskazał kolejno, że w okresie od stycznia 2013 r. do stycznia 2014 r. otrzymał wynagrodzenie w kwocie łącznej 20.174,22 zł. W okresie od 9 grudnia 2008 r. do 22 lutego 2014 r. na rachunek pozwanej z tytułu wynagrodzenia powoda wpłynęła łączna kwota 273683 zł. W trakcie trwania związku strony ustaliły, że powód daruje pozwanej nieruchomości, zaś pozwana po powrocie powoda z za granicy przeniesie zwrotnie na powoda własność darowanej jej nieruchomości. W dniu 17 kwietnia 2009 r., umową darowizny, powód darował pozwanej nieruchomości

rolną niezabudowaną, położoną w S., gm. I., składającą się z działek gruntu oznaczonych numerami 214/1 i 214/2 oraz udział 3/8 części w prawie użytkowania wieczystego do dnia 4 grudnia 2089 r., będącego własnością Skarbu Państwa. Pismem z dnia 17 marca 2014 r. powód oświadczył pozwanej, iż odwołuje darowiznę oraz wezwał pozwaną do przeniesienia na jego rzecz przedmiotu darowizny w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma. Pozwana nie wykonała jednak zawartego w piśmie żądania. Powód nadmienił, iż pomimo że darował jej wskazaną nieruchomości to w okresie od 14 maja 2009 r. do 1 września 2013 r. uregulował zobowiązanie podatkowe za w/w nieruchomości. Łącznie z tego tytułu zapłacił 10202,35 zł. Powód dodał ponadto, iż w dniu 31 lipca 2001 r. zawarł umowę ubezpieczenia na życie z (...) S.A. nr polisy (...) (następnie (...) S.A.). Powód opłacał składki ubezpieczenia. W dniu 22 kwietnia 2009 r. Powód przepisał polisę na pozwaną. Następnie w dniu 10 grudnia 2010 r. została założona polisa ubezpieczeniowa nr (...)U. S.A. (...) i z tytułu tej polisy powód opłacał składki, które w okresie od grudnia 2010 r. do stycznia 2014 r. wyniosły łącznie 7736,90 zł. Według wiedzy powoda pozwana zlikwidowała te polisy a środki na nich zgromadzone zostały jej wypłacone. Powód wskazał również, iż w okresie od czerwca 2011 r. do sierpnia 2013 r. kupował i sprzedawał papiery wartościowe za pośrednictwem (...) BANK S.A. w W.. Wartość zakupionych przez powoda papierów wartościowych wynosiła 11350,13 zł. Papiery te zostały sprzedane przez pozwaną, a środki otrzymane z tego tytułu zostały przelane na rachunek pozwanej. W lutym 2014 r. pozwana zablokowała powodowi dostęp do tego rachunku.

Reasumując powód wskazał, iż na dochodzoną pozewem kwotę 50416,47 zł składają się kwoty:

- 10202,35 zł tytułem zwrotu równowartości zapłaconego przez powoda podatku od nieruchomości darowanej pozwanej przez powoda za okres od 14 maja 2009r. do 1 września 2013r.

- 21127,09 zł tytułem zwrotu równowartości zapłaconych przez powoda składek ubezpieczenia na polisę (...) S.A. nr (...) za okres od 10 grudnia 2003r. do 7 stycznia 2014r.

- 7736,90 zł tytułem zwrotu równowartości zapłaconych przez powoda składek ubezpieczenia na polisę (...)U. S.A. za okres od 9 grudnia 2010r. do 7 stycznia 2014r.

- 11350,13 zł tytułem zwrotu równowartości zakupionych przez powoda papierów wartościowych za okres od 28 czerwca 2011r. do 19 sierpnia 2013r.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie pozwana zaprzeczyła jakoby powód opłacał polisę ubezpieczeniową oraz kupił papiery wartościowe. Od dnia 22 kwietnia 2009r. pozwana opłacała składki na polisę w (...) S.A. Pozwana zakwestionowała również rzekome zatrudnienie powoda wskazując, iż w okresach od 1 kwietnia 2008r. do dnia 1 sierpnia 2011r. i od 5 maja 2014r. do 1 sierpnia 2014r. zarejestrowany był w Miejskim Urzędzie Pracy w O. jako bezrobotny. Wskazała ponadto, iż na wskazany przez powoda rachunek bankowy nie wpływało wyłącznie wynagrodzenia za pracę powoda. W okresie od 5 października 2010r. do 21 lutego 2011r. ZUS wypłacił jej bowiem zasiłek macierzyński w łącznej wysokości 26416 zł netto. Ponadto w okresie od 1 maja 2009r. do 31 grudnia 2010r. pozwana zatrudniona była w firmie (...) Sp. z o.o., która w dniu 1 lipca 2011r. zawarła z nią umowę o dzieło nr DZ/2011/07/0002. Dodatkowo pozwana podała, iż na rachunek w mBanku wpływały także środki przelewane przez nią z rachunku w (...) Bank (...) S.A. nr (...). W okresie od 3 marca 2009r. do dnia 19 sierpnia 2012r. pozwana przelała w ten sposób środki w kwocie 14924,92 zł. Pozwana podniosła, iż od dnia 17 kwietnia 2009r. samodzielnie zajmowała się wszelkimi sprawami związanymi z darowanymi jej przez powoda nieruchomościami z własnych środków regulowała wszelkie należności dotyczące tych nieruchomości, a w szczególności podatek od nieruchomości. Ponośiła także opłaty związane z koszeniem łąki na swoich nieruchomościach, a także zwracała się do Starostwa Powiatowego w I. o przesunięcie terminu płatności opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego gruntu. Od dnia 21 maja 2008r. pozwana zatrudniona jest w ZUS w O. i z tego tytułu osiąga dochód. Ponadto otrzymuje wsparcie finansowe od matki, którego suma łączna w okresie od 2 stycznia 2009r. do dnia 18 marca 2014r. wyniosła 13106, 27 zł. Odnośnie zaś żądania powoda zwrotu równowartości zakupionych papierów wartościowych za okres od 28 czerwca 2011r. do dnia 19 sierpnia 2013r. wskazać należy, iż w dniu 23 października 2008r., a zatem przed zawarciem związku małżeńskiego z

powodem, pozwana zawarła umowę o świadczenie usług maklerskich przez (...) Banku S.A. na rzecz klienta mBanku. Powód nie sfinansował zatem zakupu tych papierów. Pozwana dodała również, iż w dniu 25 listopada 2015r. (...)U. S.A. wypłaciło jej kwotę 4867,87 zł, zaś ze zlikwidowanej polisy w A. Życie w dniu 8 października 2014r. otrzymała przelew na kwotę 33338,98 zł. Wraz z dziećmi wyprowadziła się od powoda w lutym 2014r. Środki otrzymane z likwidacji polis spożytkowane zostały na zaspokojenie potrzeb rodziny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony pozostawały małżeństwem, z którego posiadają małoletnie dzieci – A. B. (1) i W. B.. Małżeństwo stron zawarte zostało w dniu 6 grudnia 2008r. w O..

(bezsporne; ponadto: odpisy aktów stanu cywilnego k. 13).

W dniu 4 grudnia 2008r. przed notariuszem M. S., aktem notarialnym A Nr (...), strony ustanowiły rozdzielność majątkową.

(dowód: umowa k. 14 – 16).

W dniu 17 kwietnia 2009r., umową darowizny zawartą w formie aktu notarialnego Rep. A nr (...), powód darował pozwanej nieruchomości rolną niezabudowaną, położoną w S., gm. I., składającą się z działek gruntu oznaczonych numerami 214/1 i 214/2 o łącznej powierzchni 2 ha, dla której Sąd Rejonowy w Iławie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) oraz udział 3/8 części w prawie użytkowania wieczystego do dnia 4 grudnia 2009r. będącego własnością Skarbu Państwa, położonego w S. gm. I., stanowiącego działkę gruntu nr (...), o pow. 3000 m², dla której Sąd Rejonowy w Iławie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...).

Pozwana samodzielnie zajmowała się wszelkimi sprawami związanymi z darowanymi jej przez powoda nieruchomościami i z własnych środków regulowała wszelkie należności dotyczące tych nieruchomości, m.in. podatek od nieruchomości.

(dowód: umowa k. 19 – 22, wydruk z księgi wieczystej k. 23 – 32, ugoda k. 35 – 36, decyzja k. 37 – 40, pismo k. 384, 386 – 387, 390 - wezwanie k. 385, faktury k. 389 – 405, upomnienia k. 406 – 410, wezwania k. 411 – 412, zawiadomienia k. 413 – 415, informacja k. 416, zeznania powoda k. 549 – 550, pozwanej k. 550 – 551).

Powód od marca 2000r. zatrudniony był w firmie (...) Sp. z o.o. w W.. Z tego tytułu osiągał dochód wysokości około 5600 zł miesięcznie.

Przeciwko powodowi prowadzono egzekucję komorniczą z tytułu świadczenia alimentacyjnego na dziecko z poprzedniego związku. Powód, zamierzając wytoczyć powództwo w przedmiocie obniżenia wysokości alimentów bieżących, porozumiał się z pracodawcą i w 2008r. rozwiązano z nim kontrakt menadżerski. Od tego czasu do 2014r. powód pełnił funkcję prokurenta spółki. Była to funkcja nieodpłatna.

W zamian za to pozwana zatrudniona została w dniu 1 maja 2009r. we wskazanej spółce na stanowisku dyrektora ds. kontaktów handlowych i marketingu. Rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z dniem 31 grudnia 2010r. Następnie zawierane były umowy o dzieło. Środki pieniężne należne pozwanej z tego tytułu odpowiadać miały równowartości poprzedniego wynagrodzenia powoda. Umowy te nie były podpisywane przez pozwaną. Faktycznie też nie świadczyła ona żadnych usług na rzecz spółki.

W grudniu 2011r. powód wyjechał do Niemiec w celach zarobkowych, gdzie przebywał półtora roku. Z tytułu zarobków powód otrzymywał miesięcznie dochód w kwocie około 4000 zł, które wpływało na rachunek pozwanej – ekonto nr (...) prowadzony przez mBank Bankowość Detaliczna.

Po powrocie do kraju powód podejmował dalsze prace zarobkowe (w okresie od września 2013r. do kwietnia 2014r. powód pracował na rzecz firmy (...) S.A.).

W okresach od 1 kwietnia 2008r. do dnia 1 sierpnia 2011r. i od 5 maja 2014r. do 1 sierpnia 2014r., zarejestrowany był w Miejskim Urzędzie Pracy w O. jako bezrobotny.

Od dnia 21 maja 2008r. pozwana nieprzerwanie zatrudniona jest w ZUS w O. i z tego tytułu osiąga dochód.

(dowód: zestawienie k. 60 – 298, 486 – 490, pismo k. 333 - 334, świadectwo pracy k. 335, pismo k. 336 – 337, zaświadczenie k. 338, umowa k. 340, PIT – 11 k. 341 – 342, zawiadomienie k. 388, zeznania powoda k. 549 – 550, pozwanej k. 550 – 551).

Jako że powód obawiał się gromadzenia środków finansowych na własnym rachunku bankowym z uwagi na możliwość zajęcia ich w ramach prowadzonej przeciwko niemu egzekucji, do lutego 2014r. korzystał z rachunku bankowego należącego do pozwanej o nr (...), prowadzonego przez (...) Bank S.A.

(dowód: zeznania powoda k. 549 – 550, pozwanej k. 550 – 551).

Na rachunek ten wpływało zarówno wynagrodzenie powoda, środki finansowe uzyskane przez niego od jego matki A. B. (2), a także wynagrodzenie pozwanej i innego należne im wierzytelności, np. w okresie od 5 października 2010r. do 21 lutego 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłacił pozwanej zasiłek macierzyński w łącznej wysokości 26416 zł netto, a ponadto w okresie od 1 maja 2009r. do 31 grudnia 2010r. pozwana przelewała środki z kolejnego własnego rachunku w (...) Bank (...) S.A. nr (...). W okresie od 3 marca 2009r. do dnia 19 sierpnia 2012r. pozwana przelała w ten sposób środki w kwocie 14924,92 zł.

Ze wskazanego rachunku dokonywane były również płatności dotyczące codziennego utrzymania rodziny.

(dowód: zestawienie k. 60 – 298, 486 – 490, zaświadczenie k. 339, potwierdzenia przelewów i dowody wpłaty k. 343 – 383, 417 – 481, zeznania pozwanej k. 550 – 551).

W dniu 31 lipca 2001r. zawarł umowę ubezpieczenia na życie z (...) S.A. nr polisy (...). W maju 2002r. wskazane Towarzystwo zmieniło nazwę na (...) L. & P. Towarzystwo (...) S.A. Następnie w dniu 22 stycznia 2007r. Towarzystwo to zmieniło nazwę na (...) S.A. Składki ubezpieczenia opłacane były z rachunku bankowego pozwanej. W dniu 22 kwietnia 2009r. powód dokonał zmiany osoby objętej ubezpieczeniem, skutkiem czego stała się ona beneficjentką zgromadzonych dotychczas przez powoda środków finansowych.

Następnie w dniu 10 grudnia 2010r. została założona polisa ubezpieczeniowa nr (...).U. S.A.

(...) S.A. została zlikwidowana na wniosek pozwanej, zaś polisa w (...) została zamknięta automatycznie przez ubezpieczyciela z uwagi na zaległość w regulowaniu składek ubezpieczeniowych. W dniu 25 listopada 2015r. (...) (...). wypłaciło na rachunek bankowy pozwanej kwotę 4867,87 zł, zaś ze zlikwidowanej polisy w A. Życie w dniu 8 października 2014r. otrzymała ona przelew na kwotę 33338,98 zł.

W dniu 23 października 2008r., a zatem przed zawarciem związku małżeńskiego z powodem, pozwana zawarła umowę o świadczenie usług maklerskich przez (...) Banku S.A. na rzecz klienta mBanku.

(dowód: polisa k. 41, 42, 56, umowa k. 43, list indeksacyjny k. 44 – 48, wydruki k. 49 – 55, pismo k. 57 – 59, 318, potwierdzenie wypłaty k. 483, potwierdzenie k. 484, 485, zeznania powoda k. 549 – 550, zeznania pozwanej k. 550 – 551).

Środki otrzymane zarówno z likwidacji polis, jak i wpłaty dokonywane na rachunek pozwanej z tytułu wynagrodzenia powoda, czy też innych należnych im wierzytelności, pożytkowane były na bieżąco na zaspokojenie potrzeb rodziny.

(dowód: zestawienie k. 60 – 298, 486 – 490, zeznania pozwanej k. 550 – 551).

Pozwana wraz z dziećmi wyprowadziła się od powoda w lutym 2014r. W tym też czasie zablokowała powodowi dostęp do rachunku bankowego w mBanku. Początkowo pozwana mieszkała z dziećmi w użyczonym jej przez znajomego mieszkaniu, zaś w październiku 2014r. otrzymała mieszkanie z zasobów (...). Ażeby otrzymać ten lokal zmuszona była uiścić z góry równowartość rocznego czynszu.

(dowód: zeznania powoda k. 549 – 550, zeznania pozwanej k. 550 – 551).

Pismem z dnia 17 marca 2014r. powód oświadczył pozwanej, iż odwołuje darowiznę oraz wezwał pozwaną do przeniesienia na jego rzecz przedmiotu darowizny w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma. Pozwana nie wykonała zawartego w piśmie żądania.

(bezsporne; ponadto: pismo k. 33, zeznania powoda k. 549 – 550, zeznania pozwanej k. 550 – 551).

Małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sąd Okręgowy w (...) z dnia 22 maja 2015r. w sprawie o sygn. VI RC 612/14.

(dowód: wyrok k. 17, 18).

W dniu 29 marca 2016r. pozwana złożyła zawiadomienie popełnienia przez powoda przestępstwa z art. 209 § 1 kk, polegającego na zaniechaniu przez niego alimentacji na rzecz ich małoletnich dzieci - A. i W. B. w okresie od 18 listopada 2015r. do 7 kwietnia 2016r. Postanowieniem z dnia 12 maja 2016r. dochodzenie w sprawie 1 Ds. (...).2016 zostało umorzone wobec braku znamion czynu zabronionego.

(dowód: dokumenty znajdujące się w aktach sprawy 1 Ds. (...).2016).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne nie podlega uwzględnieniu.

W realiach przedmiotowej sprawy Sąd dał wiarę przedłożonym przez strony dokumentom. Sąd dał wiarę również zeznaniom powoda i pozwanej, jednakże zeznaniom powoda wyłącznie w zakresie, w jakim odnosiły się do okoliczności pozostawania stron w związku małżeńskim, wspólnego korzystania przez strony z rachunku bankowego pozwanej, a także dokonania przez powoda darowizny na rzecz pozwanej oraz polecenia przez pozwaną likwidacji polis ubezpieczeniowych. Okoliczności wynikające z tego zeznania były co do zasady zbieżne z zeznaniami pozwanej oraz faktami ustalonymi na podstawie przedłożonych dokumentów. Wątpliwości Sądu budziły twierdzenia powoda w pozostałym zakresie – w szczególności w części odnoszącej się do wzbogacenia po stronie pozwanej w konsekwencji wpływu na jej rachunek środków należnych powodowi - albowiem nie posiadają one potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym.

Poza sporem w niniejszej sprawie było, że strony pozostawały we wspólnym pożyciu małżeńskim, a także że w dniu 4 grudnia 2008r. zawarły umowę w przedmiocie ustanowienia rozdzielności majątkowej. Strony zgodne były również co do tego, iż małżonkowie wspólnie dysponowali rachunkiem bankowym, prowadzonym dla pozwanej przez mBank i z tego też rachunku dokonywali wszelakich transakcji, jak i na to konto wpływały wierzytelności im należne.

Powód wywodzi zatem, iż wpływające na rachunek bankowy pozwanej należne mu wierzytelności, jak również dokonane przez niego opłaty z tytułu podatku od nieruchomości stanowiącej własność pozwanej, czy też uiszczone składki ubezpieczeniowe, bezpodstawnie wzbogaciły pozwaną.

Zgodnie z przepisem art. 405 kc kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Art. 406 kc przewiduje, że obowiązek wydania korzyści obejmuje nie tylko korzyść bezpośrednio uzyskaną, lecz także wszystko, co w razie zbycia, utraty lub uszkodzenia zostało uzyskane w zamian tej korzyści albo jako naprawienie szkody. Bezpodstawne wzbogacenie, określane też terminem "niesłusznego" lub "nieuzasadnionego" wzbogacenia - polega

na uzyskaniu korzyści majątkowej przez jedną osobę kosztem drugiej. Uzyskanie korzyści musi nastąpić "bez podstawy prawnej". W zasadzie sens komentowanego przepisu streścić można w następujący sposób: nikt nie może bogacić się kosztem innej osoby bez usprawiedliwionej podstawy prawnej (należytego usprawiedliwienia prawnego). Konsekwencją takiego "bogacenia się" jest obowiązek zwrotu bezpodstawnie uzyskanej korzyści. Jeśli doszło do przesunięcia majątkowego bez podstawy prawnej - osoba, która utraciła wartość majątkową, może żądać jej zwrotu od tego, na kogo ona bezpodstawnie przeszła. Stąd w doktrynie wyraża się pogląd, że bezpodstawne wzbogacenie służy nie tylko ochronie majątku przed jego bezpodstawnym uszczupleniem, ale również umożliwia kontrolę poprawności wszelkich przesunięć majątkowych (Z. Radwański, *Zobowiązania - część ogólna*, Warszawa 1997, s. 217). Twierdzi się, że przesłanka braku podstawy prawnej musi być rozumiana jako brak usprawiedliwienia prawnego wzbogacenia, nie zaś jako niesprawiedliwość czy niesłuszność przesunięcia majątkowego. Stąd niesłuszne orzeczenie czy niesprawiedliwe prawo stanowią ważną podstawę uzyskania korzyści (P. Książak, *Bezpodstawne wzbogacenie*, Warszawa 2007, s. 72). Celem roszczenia o wydanie bezpodstawnego wzbogacenia jest przywrócenie równowagi zachwianej nieuzasadnionym przejściem jakiejś wartości z jednego majątku do drugiego (wyrok SN z dnia 13 maja 1988 r., III CRN 83/88, OSNCP 1989, nr 5, poz. 84, OSPiKA 1989, z. 7-12, poz. 149, PiP 1990, z. 5, s. 114). Zobowiązanie z bezpodstawnego wzbogacenia może powstać na skutek różnych zdarzeń. Zdarzenia te mogą być zależne lub niezależne od woli człowieka. Mogą one powstać w wyniku działania wzbogaconego, ale również wbrew jego woli, z jego dobrą lub złą wiarą. Z art. 405 k.c. wynikają cztery ogólne przesłanki powstania roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia (tzw. roszczenia kondykcijnego): wzbogacenie jednego podmiotu; zubożenie drugiego podmiotu; związek pomiędzy wzbogaceniem a zubożeniem; brak podstawy prawnej dla wzbogacenia (bezpodstawność wzbogacenia) (por. Rzetecka-Gil Agnieszka *Komentarz do art. 405 kodeksu cywilnego* (Dz.U.64.16.93) LEX/el. 2010).

W oparciu o ustalony w toku postępowania stan faktycznych nie sposób jednak przyjąć, aby powód wykazał słuszność swojego żądania.

Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa, bowiem na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., zgodnie, z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Powód winien, zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

W ocenie Sądu powód nie udowodnił jednak, aby przysługiwało mu roszczenie dochodzone pozwem, gdyż nie wykazał słuszności swojego żądania. W pierwszej kolejności wskazać bowiem należy, iż pomimo ustanowienia przez strony rozdzielenia majątkowego obie strony korzystały wyłącznie z rachunku bankowego pozwanej, który w rzeczywistości stanowił jedyny rachunek, z którego dokonywane były wszelkie rozliczenia dotyczące wspólnego gospodarstwa domowego. Co więcej wszelkie wpływy należnych stronom wierzytelności także wpływały wyłącznie na konto pozwanej. W tym zakresie należy wskazać na brak wiarygodności twierdzeń powoda, jakoby jedyne wpływy na to konto sprowadzały się do kwot przysługujących mu z tytułu wykonywanych prac zarobkowych. Z historii przedmiotowego rachunku bankowego wynika bowiem, iż na rachunek pozwanej dokonywane były także wpłaty z tytułu zasiłku macierzyńskiego wypłaconego przez ZUS, środki pieniężne przekazywane tytułem „wsparcia materialnego” przez matkę pozwanej, jak również należnego pozwanej wynagrodzenia – nie tylko z tytułu zatrudnienia w ZUS, ale także w spółce (...). Choć wprawdzie w spółce tej do marca 2008r. zatrudniony był powód, to wskazania wymaga, iż przedłożone zestawienia operacji bankowych dotyczą okresu od października 2008r. Uznać zatem należy, iż kwoty przelewane przez spółkę były wynagrodzeniem pozwanej z tytułu umów, jakie w okresie od 1 maja 2009r. łączyły ją ze spółką.

W dalszej kolejności wskazania wymaga, iż niezależnie od przesłanek powstrzymujących powoda przed korzystaniem z własnego rachunku bankowego, uzasadnionym jest stwierdzenie, iż godził się na to, aby środki te pozostawały do dyspozycji obojga małżonków, z których każde dysponowało swobodą dostępu do konta, na jakim zostały zgromadzone. Co więcej w niniejszej sprawie brak jest podstaw aby przyjąć, że środki te wykorzystane zostały przez pozwaną w celu innym niż codzienne zaspokojenie potrzeb bytowych rodziny. Zważyć bowiem należy, iż analiza wyciągu z tego rachunku nie wykazała jakoby pozwana dokonywała przeniesienia środków w jakichkolwiek

wysokościach na inne rachunki bankowe, bądź ten za subkonta otwarte w ramach tegoż rachunku – co mogłoby świadczyć o jej zamiarze wyprowadzenia środków z rachunku bez wiedzy powoda. Co więcej pozwana dokonywała na ten rachunek wpłat także z innego swego rachunku w banku (...), tym samym nie sposób uznać, że działała z zamiarem pokrzywdzenia powoda, a wręcz stwierdzić należy, iż jej intencją było przysporzenie ogólnemu budżetowi rodziny.

Odnosnie zaś żądania pozwu w zakresie zwrotu równowartości zakupionych przez powoda papierów wartościowych wskazać należy, iż powód w żaden sposób nie wykazał ażeby takie koszty faktycznie poniósł. Niewątpliwie w niniejszej sprawie zawarta została umowa o świadczenie usług maklerskich przez (...) Banku S.A., jednakże stroną tejże umowy nie był powód a pozwana jako klient mBanku, zaś samo zawarcie umowy nastąpiło w dniu 23 października 2008r., a zatem jeszcze przed zawarciem przez nią związku małżeńskiego z powodem. Co istotne wszelkie ruchy transakcyjne wykonywane były w ramach rachunku pozwanej, co zdaniem Sądu uzasadnia stwierdzenie, iż jeżeli rzeczywiście wykonywał je powód, to czynił to w imieniu i na rzecz pozwanej. Ponadto powód nie przedstawił żadnych dowodów na to, iż aktywność w tym zakresie wykazywał z użyciem własnych środków pieniężnych.

Ponadto Sąd stanął na stanowisku, iż powód w żaden też sposób nie wykazał również, jakoby dokonywał płatności z tytułu składek ubezpieczenia na polisę (...) S.A. oraz (...)U. S.A. (...) wprawdzie to powód był pierwotnie stroną umowy ubezpieczeniowej z (...) S.A. to wskazać należy, iż dokonał on zmiany osoby objętej ubezpieczeniem, skutkiem czego to pozwana stała się beneficjentką zgromadzonych dotychczas przez powoda środków finansowych. Odnosnie zaś ubezpieczenia w (...)U. S.A. podkreślenia wymaga, iż osobą ubezpieczoną na podstawie tej umowy od początku była pozwana. Powód nie wykazał ponadto, aby dokonywał płatności składek z tego tytułu, a co więcej aby na płatności z tego tytułu przeznaczał środki inne, niż ulokowane na przedmiotowym rachunku pozwanej. W realiach przedmiotowej sprawy bezspornym jest fakt, iż obie polisy zostały zlikwidowane, a środki z tego tytułu zasilły jej konto (w dniu 25 listopada 2015r. (...)U. S.A. wypłaciło kwotę 4867,87 zł, zaś A. Życie w dniu 8 października 2014r. kwotę 33338,98 zł). Zważyć jednakże należy, iż choć polisa w (...) S.A. zlikwidowana została na wniosek pozwanej, to polisa w (...) została zamknięta automatycznie przez ubezpieczyciela z uwagi na zaległość w regulowaniu składek ubezpieczeniowych. Podkreślenia wymaga także, iż kwoty te spożytkowane zostały wyłącznie na zaspokojenie potrzeb rodziny. Pozwana znajdowała się bowiem wówczas w trudnej sytuacji materialnej. Po opuszczeniu mieszkania powoda w lutym 2014r. początkowo mieszkała z dziećmi w mieszkaniu użyczonym jej przez znajomego, zaś w październiku 2014r. otrzymała mieszkanie z zasobów (...). Obejmując to mieszkanie pozwana zobowiązana była jednak uiścić kwotę odpowiadającą równowartości rocznego czynszu. Środki pochodzące z likwidacji polisy w A. Życie służyły zatem zaspokojeniu tej wierzytelności, albowiem pozwana nie posiadała innych środków, które mogłaby w tym celu wykorzystać. Tym samym brak jest podstaw do przyjęcia, że kwoty pochodzące ze spieniężenia polis ubezpieczeniowych bezpodstawnie wzbogaciły pozwaną.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż powód nie wykazał, iż przysługuje mu względem pozwanej dochodzona pozwem wierzytelność. Podkreślić należy, iż w przedmiotowym procesie – zważywszy na jego charakter - strona powodowa powinna być świadoma wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych, w przypadku, gdy powołuje mniej dowodów niż tego wymaga materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia. Żądanie zapłaty – w okolicznościach odpowiadających realiom przedmiotowej sprawy – winno być bowiem udokumentowane w sposób wykluczający jakiegokolwiek wątpliwości zobowiązanego co do wierzyciela uprawnionego do zapłaty.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności oraz powołane przepisy należało powództwo oddalić.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (pkt II wyroku).

SSR Joanna Bieńkowska - Kolarz